

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەكادیمیای كوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ی كوردی ٢٠٢٤ی زایینی

سه‌رۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوه‌ن ئیمتیازی گۆڤار
حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن كه‌ریم

سه‌رنووسه‌ر:

پ.د. كاروان عومه‌ر قادر

به‌رپۆه‌به‌ری نووسین:

د. په‌خشان فه‌همی فه‌رحۆ

ده‌سته‌ی نووسه‌ران:

- پ.د. قه‌یس كاكل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمه‌د عومه‌ر

- پ.د. به‌ختیار سه‌جادی

- پ.د. فه‌ره‌اد قادر توفیق

- پ.ی.د. عه‌بدلواحید ئیدریس شه‌ریف

- پ.ی.د. نه‌وزاد ئەسوه‌د ئەحمه‌د

- د. له‌زگین عه‌بدولپه‌ر حه‌مان ئەحمه‌د

ده‌سته‌ی پراویژکاران:-

- پ.د. میشل لیزه‌نبیرگ

- پ.د. مارتن فان برونسن

- پ.د. جه‌لیلی جه‌لیل

- پ.د. سالح ئاکین

- پ.د. جه‌عفه‌ر شه‌یخولئیسلامی

- پ.د. عه‌بدولپه‌ر حه‌مان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمه‌د زاده

تیمای له چیرۆکه کانی شیرزاد ههسهن به نموونهی چیرۆکی (خوشکه کان، بیوه ژن، گهره کی داھۆله کان)

پ. د. فوئاد رهشید محهمه د

به شی کوردی، کۆلیژی زمان،

زانکۆی سه لاهه ددین

Fuad.mohammd@su.edu.krd

م. ی. نه سرین ره ئوف سمایل

به شی کوردی، کۆلیژی زمان،

زانکۆی سه لاهه ددین

nasreen.ismail@su.edu.krd

پوخته:

ئه م توێژینه وه به ناو نیشانی: تیمای له چیرۆکه کانی شیرزاد ههسهن به نموونهی چیرۆکی (خوشکه کان، بیوه ژن، گهره کی داھۆله کان) هوه خراوه ته روو، وهک ئاشکرایه بابه تی تیمای بابه نیکه ئاماده یی له نێو به شیکی زۆر له لیکۆلینه وه و ره خنه ی ئه ده بی نویی ئه وروپی و عه ره بیدا هه یه، ره خنه گرانی کوردیش له م سالانه ی دواییدا گرنگییه کی زۆریان پی داوه. زاراوه ی (تیمای) له لیکۆلینه وه ی ره خنه ی ئه ده بی رۆلی سه ره کی له ئاشکراکردن و دۆزینه وه ی بیروکه ی سه ره کی ده قی ئه ده بیدا هه یه.

گرنگی توێژینه وه که مان له وه دایه تا ئیستا له ره خنه ی ئه ده بی کوردیدا به شیوه یه کی ئەکادیمی زۆر که م ده ست بو ئه م بابه ته بردراوه؛ بۆیه ده کری بلیین توێژینه وه که ده رگایه کی نوییه به رووی ره خنه ی ئه ده بی کوردیدا.

کلپه وشه: تیمای، چیرۆک، قهیره یی، بیروکه ی سه ره کی، چه وساندنه وه ی ئافره ت

پیشه کی

پیکهاتهی توژیینه وه که: ئەم توژیینه وه یه که به ناوی (تیمما له چیرۆکه کانی شیرزاد هسه ن به نمونه ی چیرۆکی (خوشکه کان، بیوه ژن، گه ره کی دا هو له کان) ه، جگه له پوخته به زمانی کوردی و عه ره بی و ئینگلیزی، له پیشه کی و دوو به ش و ئەنجام و لیستی سه رچاوه کانی که سوودمان لئ بینه وه بو لیکۆلینه وه که پیک هاتوو. به شی یه که م تیۆرییه و له سی ته وه ر پیک هاتوو، ته وه ری یه که م خو ی له باسی زاراوه ی (تیمما) له رووی زمان و زاراوه له لایه ن ره خه گرانی ئه وروپی و عه ره بی و کوردی، له گه ل تیروانی نی خو مان به کورتی، ده بینیتته وه، له ته وه ری دوو ه میشدا باس له ناساندنی زاراوه ی تیمما له ره خه ی ئه ده بیدا باس کراوه، له ته وه ری سییه مدا به کورتی باس مان له چه مکه کانی (قه یه یی، چه وساندنه وه ی ئافه رت، برسییتی) کاردوو. له به شی دوو ه مدا که پراکتیکیه، به ناو نیشانی: تیمما له چیرۆکه کانی شیرزاد هسه ن به نمونه ی چیرۆکی (خوشکه کان، بیوه ژن، گه ره کی دا هو له کان)، به سی ته وه ر خراوه ته به ر باس و لیکۆلینه وه.

میتۆدی توژیینه وه که: بو کارکردن له سه ر ئەم توژیینه وه یه سوودمان له ره خه ی تیماتیکی وه رگرتوو. **هو کاری هه لباردنی ئەم توژیینه وه یه:** له گه ل ئەوه ی زاراوه ی تیمما له ره خه ی ئه ده بی ئه وروپی و ره خه ی عه ره بی زۆر کاری له سه ر کراوه؛ به لام له ره خه ی ئه ده بی کوردیدا که متر ئاو ر له م بواری تیماتیکیه دراوه و به گشتی و به تایبه تیش خویندنه وه ی ره خه یی بو چیرۆکه کانی شیرزاد هسه ن له ژیر رۆشنا یی میتۆدی ره خه ی تیماتیکیدا تاوه کو ئیستا توژیینه وه ی له سه ر ئەنجام نه دراوه؛ بۆیه به پیوستمان زانی توژیینه وه که له باره ی زاراوه ی تیمما له چیرۆکه کانی (شیرزاد هسه ن) وه بی ت. **ئامانجی توژیینه وه که:** ئاشکراکردن و خستنه رووی تیمماکانی نیو چه ند چیرۆکیکی (شیرزاد هسه ن) ه، زۆرجار خو ی له پشت ناو نیشان و ده سه ته واژه ی نیو ده قه کان شار دۆته وه.

به شی یه که م

ته وه ری یه که م: تیمما له رووی زمانه وه

سه ره تا با له رووی زمانه وه سه رنجی زاراوه ی (تیمما) به دین، به مه به ستی زانی نی مانا و بنجی وشه که. زاراوه ی (تیمما) له زمانی یۆنانی له وشه ی (تیتینی Tithenai) که به مانای دانان، بابه تی دیالۆک و گف تو گو کاردن، تی پرامان، پیکه پیمان، یان بابه ت دیت. (Sollors, 1993, p. ۱). لیکۆله ری زمانه وانی فه ره نسی جاکلین بیکوش پیی وایه وشه ی تیمما له سه ده ی (۱۳ز) به واتا بوشه ی (sujet) که له زمانی عه ره بی به واتای (کیشه یان ناوه رۆک، یان ماده ده، یان بیرۆکه) ده هات، له سه ده کانی (۱۶ و ۱۷ز) گه شه ی کرد بو واتای تاقیکردنه وه ی قوتا بخانه، دواتر بو ئه ستیره ناسی و ئینجا له سه ده ی (۱۹ز) بو زانسته کانی مۆسیقا و زمان به کار هات، هه ر له م ماوه یه دا وشه ی تیماتیکی ده رکه وت (وغلیسی، ۲۰۰۷، ص ۴۸۱-۱۴۹). له فه ره نگی (معجم التاريخي للغة الفرنسية) دا هاتوو که Theme له لاتینی له وشه ی (تیمما- Thema) هاتوو که له بنجینه دا یۆنانی بووه و له کاری دانان (تیتینی Tithenai) وه رگه راوه که به مانای مشتیک دیت، دواتر وشه که پیشه وتنی به خو وه بی نی و به کار هات بو بریک پاره، خیر و چاکه، ره گی وشه، شوینی ئه ستیره له کاتی له دایک بوون، له کۆتاییدا بو بابه تی خوتبه دان به کار هی ترا (تروش، ۲۰۱۵، ص ۱۷). له فه ره نگی [معجم اللغة الفرنسية] دا "تیمما وشه یه کی یۆنانییه و به واتای پیشنیار، بیر، بابه تی دوانده ری، ئەم واتایه ی که بابه تی قسه و گف تو گو ی که سی که، یان چه قی سه رقالی بوونی که سی که یان ئەو شته یه که ئەنجامدانی بیریک، یان زانستیکی له سه ر داده مه زریت" (تروش، ۲۰۱۵، ص ۱۷) سمیر سعید حجازی له به رامبه ر زاراوه ی تیمما (theme) زاراوه ی بابه تی به کار هی تاوه. (حجازی، ۲۰۰۱، ص: ۱۳۸).

له ره خه ی ئه ده بی کوردیشدا هه مان حاله ت به دی ده کریت و ره خه گر و نووسه رانی کورد هاو را نی ن له به کاره پمانی زاراوه یه ک له به رامبه ر زاراوه ی (تیمما) دا. بو نمونه: ئەنوه ر قادر محمد له باره ی تیمما ده لئ: "theme-

بەرھەممەکانی شەکسپیر» (Peck and Coyle, ۲۰۰۷, p. ۱۶۵) بە واتایەکی پەوان «تیمای بابەتیک خودی بابەتەکی نییه؛ بە لۆکۆ بیروۆکی سەرەکی بابەتەکی، کە لەوانەیه راستەوخۆ، یان ناپراستەوخۆ دەربکەوێت. بۆ ھونەر: تیمای شانۆگری عوتیل ئیرەییکردن بوو» (J.A. Cuddon, ۲۰۰۶, p. ۹۱۳)

جان بیار ریشار وای دەبینیت کە تیما: «بنەمای ریکخستنی ھەستپیکراوە، یان جوولە ی ناوخوا، یان شتیکی جیگیرە ری بە جیھانی دەورووبەرەکی دەدا بۆ پیکھێنان و فراوانکردن، خالی گرنگ لەم بنەمایە خۆمەلاسدانە لەو خزمایەتیە نەینییە لە ھەک یەکی (بەرابەرە) شاراوە کە مەبەستیتی لە ژیر چەندین پۆشاردا ئاشکرای بکات» (حسن، ۱۹۹۰، ص ۳۸) بە پای جون بول و بێر J-P. Weber ((*theme*) شوێنەواری یادەوهری مندالییە لە میشکی نووسەرێک (یان بەگشتی، لە میشکی ھونەرمنەندێک، زانایەک، فەیلەسوفێک، ھتد) بە جیماوە. یادەوهری تیماتیککی (*souvenir thématique*)، ھەمیشە ناڤاگانە نییە، وەلئ ئەوێ ھەمیشە ناڤاگانە، بە پێچەوانە، پەيوەندی تیمە بە بەرھەممەکەو» (Weber, ۱۹۶۳, p. ۹). پیمان وایە نزیکە تەواوی بەرھەمی نووسەرێک «بەگشتی نزیکە تەواوی بیروۆکەکان، ھەلسووکەوتەکان، ھەستەکانی ھەرکەسێک) بواری مۆدیلاکاری تیمە تاییەتە کە دروستدەکات» (Weber, ۱۹۶۳, p. ۹-۱۰). (دانیل بەرجیز) لە پیناسە تیمادا ئاماژە بە ھۆکاری بوونی ھۆشیاری بەشتیک دەکات «تیمای - لە ناو دەق - خالی بنچینەییە کە لە ریکگی ھەست بە بوون لە دەقە کە تێدەپەرێت و ئاشکرای دەکات» (ظا، ۱۹۹۷، ص ۱۱۲-۱۱۳). ئەدیت کریزویل - یش لەبارە تیمادا دەلئ: «یەکە یەکی دەلالییە و لە ناو بواری ئەدەب دەکەوێتە ئێو دەقیکی، یان کۆمەلە دەقیکی، ھەک: تیمای مردن، تیمای خۆشەویستی...» (کریزویل، ۱۹۹۳، ص ۴۱۷). بە پای میشل کۆلو تیمای لە بەرھەمی کیدا بەردەوام سیفەتی دووبارەکردنەوێ ھەییە: تیمای دووبارە کراوە، بە واتای ئەوێ لە ھەموو کاریکدا دووبارە دەبێتەو، ئەم دووبارەبوونەو بە گوزارشتکردن لە ھەلژاردە (خیار) بوونایەتی دادەنرێت» (کولو، ۱۹۹۷، ص ۳۵)، ھەرھەم بە پای کۆلو تیما: «واتای تاک شاراو و مادییە، کە گوزارشت لە

بابەت (موضوع) و شەھەکی یۆنانییە، بنەما دەگەھەنئ، ئەوێ کە بنەپەتی، ئەو رووداوانە کە بنەمای بەرھەمی ئەدەبی پیک دین» (محەمەد، ۲۰۱۱، ل ۹۱). لە کتیی (زاراوێ ئەدەبی) دا لە بەرامبەر زاراوی تیما (*theme*) (واتای سەرەکی) یان بۆ بەکار ھیناوە (ئامادەکردنی لیژنە ئەدەب لە کۆری زانیاری کوردستان، ۲۰۰۶، ل ۹۸). (نەوزاد ئەحمەد) لە فەرھەنگی زاراوەکانی ئەدەب و زانستە مرقابەتیەکاندا ناوی تیما بە (تیم) یان (تیمای) ناو دەبات: «بە مانای (جەوھەری بابەت)، یان (مانایەکی دیاریکراوی زال لە ئێو بابەتەکی) یان (فیکرە جەوھەری) دی» (ئەسوود، ۲۰۱۵، ل ۱۴۱)، ھەرھەم (ھەزار فەقئ سلیمان) لەبارە تیما گوتووێت: «تیمای لە ئەدەب بە واتای بابەت، یان پوونتر بلین بە واتای بابەت و فیکرە سەرەکی دیت» (سلیمان، ۲۰۱۵، ل ۶۸)

لە (فەرھەنگی شیکارانی زاراوی ئەدەبی) دا، لە بەرامبەر زاراوی تیما (تیم، واتای سەرەکی) بەکار ھاتوو. (سەجادی، محموودی، ۲۰۰۴، ل ۶۸) فەرشید شەریفی لە بەرامبەر زاراوی تیما زاراوەکانی: «پوختە پەيام، ناوکی پەيام، بابەت، واتای سەرەکی، بوار، تیم» ی بەکار ھیناوە. لە گەل بوونی ئەم زاراوە جیاوازانە کە لە بەرامبەر زاراوی (تیمای) دا ھاتوو؛ بەلام لەبەر بەربلاوی زاراوی تیما، لە بەکار ھیناندا زاراوی (تیمای) مان پی پەسندترە لە زاراوەکانی تر.

تەوهری دووھم

پیناسە زاراوی تیمای لە پەخنە ئەدەبیدا

زاراوی (تیمای) لە سەرچاوەکانی پەخنە ئەدەبیدا بە مانا و مەبەستی جیاواز پیناسە کراوە. تیمای بریتییە لە: «بیروۆکی گەورە، بۆ ئەوێ تیماکە بەدەست بەینین پووستە بۆ دەقە کە بگەرێنەو و بزاین چ جوورە ئەزمونیککی گشتی، یان ھەموو وردەکاریەکانی بابەتیک چوون بە یەکەو بەستراوەتەو. ئاسانترین ریکگ بۆ ئەمە بریتییە لە کۆکردنەوێ بەرھەممەکان، بۆ ھونەر دەتوانین بلین دەقی (ماکیپت) ی شەکسپیر، بریتییە لە تیمای خراپەکاری، ھەست دەکەین کە ئەمە تیمای زۆربەیی

به چاوه به بی شواندنیان به دانان و تیکه لکردنیان به ره و چاوه کردنی که سیئی» (عبدالنور، ۱۹۸۴، ص ۲۷۳). زاراوهی تیما ئاماژه به بیرۆکه یا پیشنیاریک ده کات به مه بهستی شیکردنه وه و پیشخستنی له وتار، یان له گفتوگو، یان بو دانهریکی فیكراری، یان ئه ده بی (عبدلی، ۲۰۰۳، ص ۱۹-۲۰). له (فرهنگ اصطلاحات ادبی) به م شیوهیه پیناسه ی تیما کراوه: «بریتیه له بیریکی ره سه ن و سه ره کی زاله له هه ره به ره مه یکه دا، هیلکیه یان زنجیره یه که به دریزایی به ره مه که ده کیشریت، تیمه ی هه ره به ره مه یکه لایه نی بیر و هوشی نووسه ره که پیشان ده دات» (داد، ۲۰۰۸، ل ۲۱۹)

له (فرهنگی شیکارانه ی زاراوه ی ئه ده بی) دا وا باس له تیما کراوه که: «ئه و چه مک و بیرۆکه، یان فیکره سه ره کی و ناوه ندییه ی به ره مه که به شیوه یه کی راسته وخۆ، یان نااشکرا ئاراسته ی خوینهر ئه کات و به یه کی له تایه مه ندی و ئه رک، یان ته نانه ت مه بهستی به دیه اتنی به ره مه یکه ئه ده بی خه یالکرد داده نری. به واتایه کی ساکار تیم ئه و شته یه که به ره مه ی ئه ده بی به خوینهری ئه دا» (سه جادی، مه حمودی، ۱۵۴، ۲۰۰۴)

عه بدوللا سه راج له باره ی ناساندنی زاراوه که ده لی: «پوخته و کرۆکی بوچوونی نووسه ره له باره ی شتیکه وه یان هزری ناوه ندی به ره مه که یه، به نمونه: جهنگ ناوه پرۆکی (شه ر و ناشتی) توڵستویه، خراپه کاری ناوه پرۆکی (تاوان و سزا) دیستویفسکیه و... هتد، جا ئه و ناوه پرۆکانه ئاشکرا و زه ق له پومانگه لیک و... شاراره بن له بریکی تردا...» (سه راج، ۱۷، ۲۰۰۷). په ریز سا بیر وا بو زاراوه ی تیما چوو ه کۆله که ی سه ره کیه له چیرۆک «تیم گرنگرتین شته له بابته کانی چیرۆکدا، چونکه هه موو مانا و مه بهستی چیرۆکه که ی له سه ره وه ستاوه. زورجار چیرۆکنوس به وشه یه ک یا به رسته یه ک گوزارشت له تیمی چیرۆکه که ده کات» (سایر، ۸۹، ۲۰۰۱). پیناسه ی تیما له لای یادگار له تیف شاره زووری بریتیه له: «تۆرکی ریکخراوی بیر که لکه له ده ری نووسه ره جوولین، ئه و بیره ی که له میشکی نووسه ردا ته کان ده دات، وینه یه کی ره سه نه و بچووک ناکرته وه و ئاراسته ی زۆربه ی ئه و کارانه ده کات که دانهر به ره مه ی ده هیئت» (شاره زووری، ۳۷، ۲۰۱۵-۳۸).

په یوه ندی هه لچووی بوونه وه ره له گه ل جیهانی هه ستیکراوه ده کات، به هوی دووباره کردنه وه ی هاوتوخمه گووانکراوه کانی له ناو ده که کاند ده رده که ویت» (کولو، ۱۹۹۷، ص ۳۶)

هه ندیک له په خه گران پیمان وایه تیما: «ئه وه یه که مه بهستیکی دیاری واتادار که له کاری ئه ده بیدا بوونی هه یه، جیهانی تایه تی نووسه ره پیکده هیئت» (ظاها، ۱۹۹۷، ص ۱۱۳) له کتیبی معجم الادبی - دا له باره ی تیما گوتراره: «تیمئا ئاخفتنه: ئه و ماده یه که لیکۆلینه وه ی زاره کی، یان نووسراوی له سه ره ده کری، وه ک ئه وه ی که ده لیین: بابته ی گفتووگو، بابته ی رومان... هتد» (عبدالنور، ۱۹۸۴، ص ۲۷۲). هه ردوو نووسه ری (معجم المصطلحات العربیة فی اللغة والادب) له پیناسه ی تیما گو توویانه: «ئه وه یه که به ره مه ی ئه ده بی به ده وریدا ده خوولیتته وه، جا چ به ئاشکرا چ به شاراره یی ئاماژه ی بو کردیئت» (وهبه - المهندس، ۱۹۸۴، ص ۳۹۶) هه ره وه ها تیما بریتیه: له کۆمه له هاوواتایه ک که سه ره به یه ک خیزانی زمانه وانیه (علوش، ۱۹۸۹، ص ۳۹). په خه گری جه زائری یوسف وه غلیسی له پیناسه ی تیمادا ده لی: «تۆرکیه له ده لالات، یان په گه زیکی ده لالی دووباره کراوه له کاری هه ره نووسه ریک» (وغلیسی، ۲۰۰۷، ص ۱۴۹)

تیمئا بو داهینانی ئه ده بی به پیش هه موو بنه ما و چه مکه کان ده که ویت، چونکه: «تیمئا ئه و بنه مایه یه که تاییدا هه موو چه مکه کانی په خه ی تیماتیکی که له سه ری داده مه زریت به یه ک ده گه ن، هه ره وه ها تیما له ریزبه ندی به پیش هه موو چه مکه کان ده که ویت، چونکه خالی بنه پرتیه که په گه زه کانی بوونی داهینان به وی ده ست پی ده که ن و هه ره بو ئه ویش ده گه رینه وه» (حسن، ۱۹۹۰، ص ۳۷، ۳۹) به بوچوونی جهور عبدالنور تیما: «ئه و ناوه پرۆکه یه که له بیرو هزرماندا دیت و ده چیئت، ئه مه ش خودمان نییه، به م واتایه ش تیمئا نیشانه یه بو هه سته کان، یان سوژه کان، یان وینه، پیوست نییه نیشانه ی شتیکی بیت له جیهاندا بوونی هه بیئت» (عبدالنور، ۱۹۸۴، ص ۲۷۲) له باره ی بابته ی ده لی: «خودی نییه، وه سفی شته کان ده کات وه ک چۆن خوئی و هه موو خه لکانی تر ده بیینن، بابته ئه وه یه که شته کان دینیتته

گونجاو، وچه نندین هوکارێکی تر» (النعمی-الجباري، ٢٠١٠، ص ٢٨١). ته مهنی شووکردن به پیتی دابونه ریتی لادی و شار و کومه لگاگان جیاوازییان له گه ل په کتریدا ههیه. «له کومه لگای لادییه کان ته گهر کچ ته مهنی له (٢٥) سال زیت بوو به قهیره داده نریت؛ به لام له شار ترس و دله پراوکی ته مهنی شووکردن له (٣٠) ساله وه ده ست پتی ده کات، له ولاتانی ئه وروپیدا له ته مهنی (٤٠) ساله وهیه» (النعمی-الجباري، ٢٠١٠، ص ٢٧٨). ده توانین بلین ریتیه قهیره یی له عیراق به گشتی و له کوردستان به تایه تی به پله یه کی زور له بهرزبوونه وه دایه، دیاره هوکاره کانیش جگه له وانیه له سه ره وه ئاماژه مان پتی کرد، هوکاری تایه تی بو قهیره یی له م ناوچه یه دا هه یه، که خو ی له شه هیدبوونی هه زاران گهنج له جهنگه کانی عیراق له گه ل ئیران و کهنداو، ههروه ها شه هیدکردنی هه زاران پشمه رگه له شاخ و له زیندانه کان و ئه نفالکردن و کیمیا باران له سه ره ده ستی رژی می به عس... ده بینته وه. دیاره ئه مانه هوکار بوون بو که مبوونه وه ی ریتیه تی رینه له ناو کوردان و زیادبوونی ریتیه قهیره یی.

چه مکی چه وساندنه وه ی ئافره ت

ئافره ت ئه و بوونه وه ره ی که له گه ل ئه وه ی نیوه ی کومه له؛ به لام به دریتژیایی میژوو چه وسنراوه ته وه و ناو و دهنگی نه بووه. «له ناو ئه و سه رچاوه میژوو پانه شدا که به ده گمه ن و دانسقه ش داده نریت، شه ره فنا مه ی شه ره فخان ی به دلیسی (١٥٤٣-١٦٠٤) یه، که تیایدا ژن ته واو په راویژ خراوه» (قه ره داغی، ٢٠١٨، ل ٥٠). دیاره ئه م په راویژ خسته ش بو ئه و سه ره تایه ده گه ریتیه وه، که سیسته می باوکسالاری سه ری هه لدا و بژیوی ژیان که وته ده ست پیاوه وه. «له و ساوه که کار دابه ش کراو، پیاو به هو ی گرتنه ده ستی هه موو ئه و کارانه ی که داها تیان هه بوو، بوو به سه رده ست و، ژنیش به هو ی ئه وه ی کاره بی داها ته کانی پتی سپی دردا، بوو به بنده ست، کیشه ی چینایه تی و تو یژابه تیش سه ری هه لدا و، رۆلی سه رده ست و بنده ست، سه تمکار و سه تملیکراو، چه وسنه ر و چه وساوه ی لی به ره هم هات...» (قه ره داغی، ٢٠١٨، ل ٢٤٧). که واته چه وساندنه وه و پریاردان له چاره نووسی ئافره ت

بو مه به ستی بابه ت و ناوه رۆک به کار هیناوه: «هه ره ده قیکی ئه ده بی پیکهاته ی دوو به شی سه ره کین، ئه وانیش رووخسار، یا ئه و بونیا ده ئیستا تیکیا نه ی که ده قه که ی له سه ر بنیا ت نراوه، ههروه ها لایه نیک ی گرنگی تر، ناوه رۆک یا تیمه و بابه تی به ره مه می ئه ده بییه، که له ریتیه ی زمان و چینی ده قه کانه وه گوزارشتی لی ده کریت» (حه مه ئه مین، ٢٠٢٠، ٦٣)

که واته ده توانین بلین تیما ئه و بیرو که سه ره کیه یه که له ناو به ره مه می ئه ده بیدا، جا ئه و به ره مه چه شیعر چه په خشان (چیرۆک، رۆمان...) بیت، به شیوه یه کی نه پتی خو ی شار دۆته وه، که تیایدا ئامانج و بنه ما و هوکاری نووسی نی به ره مه مه که یه له لایه ن نو سه ره وه، دیاره ئه مه ش له ریتیه ی وردبوونه وه و خو یئدنه وه یه کی قوول بو ده قه که ئاشکرا ده بیت.

ته وه ری سییه م:

چه مکه کانی (قهیره یی، چه وساندنه وه ی ئافره ت،

بر سییتی)

چه مکی قهیره یی

زاراوه ی قهیره یی زیاتر تایه ته به په گه زی مینه، قهیره یی بو ئه و کچانه به کار دیت، که گه شتوونه ته ته مه نیک له پرۆسه ی هاوسه رگیری دواکه وتوونه. «ئه و قوناغه ی ته مه ن ده گریتیه وه که ته مهنی کچ به ره و سه ره وه ده چیت و له ته مهنی شووکردن دوا ده که ویت، سیفه ته مینه کانی وه ک؛ ئه گه ری نه بوونی توانای وه چه خسته نه وه و سه رنج راکیشان به ره و نه مان ده چیت، گۆرانی هو رمۆنه کانیش کار له باری ده روونی ده کات، ئه مه ش به ره و ناو میدی و په شبینی ده بات» (النعمی-الجباري، ٢٠١٠، ص ٢٧٧). دواکه وتن له پرۆسه ی هاوسه رگیری، یه کیکه له کیشه گه وره کانی، به ره و پرووی زۆربه ی کومه لگا کانی جیهان ده بیتیه وه، دیاره هوکاره کانیش له کومه لگایه ک بو یه کیکه تر ده گۆریت. «هه ندی که ته گه ره ی کومه لایه تی ده بنه هوکار بو قهیره یی و شوونه کردنی کچه کان له ته مه نیک ی زووه وه. هوکاری ماددی به پله ی یه که م و زور داوا کردنی پیداو یستییه کانی هاوسه رگیری، هوکاری به رژه وه ندی و نه بوونی که سی

یاخود هەر رێوشوونیکێ تر، که ئەمانەش هەمووی لێ چوارچێوەی دەزگای خێزان و دەرەوێ پێشە دەکرێت» (خدر، ۸، ۲۰۱۲). هەرۆک لێ نمونە ی چیرۆکی (بێوژن) دەبینی، کەوا کورەکی رێگە بە دایکی نادات تەنانەت بۆ قسە کردنیش لێبارە ی شووکردنەوێ. لێ هەردوو باردا، تێروانینی کۆمەلگا بۆ ئافەرەت دەگۆرێت و ئیتر ئەو هێمنی و خۆشییە ی جارێ خێزان و کۆمەلگا پێانی دەبەخشی، ئەو بەهایە ی جارێ هەیانوو، وەکو خۆی نامێنی. ئەم تێروانینە خراپە ی کۆمەلگا بۆ خێزان بۆ ئافەرەت، ئازار و سزای بە ناپەرەوا توندوتیژی و چەوساندنەوێ ئافەرەتە.

چەمکی برسیتی

برسیوونی مروۆف پرسیکی هەنووکەیی نییە، لێ کتیبە ئاسمانیەکانیش ئاماژە ی پێ کراره؛ خوای گەرە لێ قورئانی پیرۆز لێ سورەتەکانی (البقره، النحل، طه...) ئاماژە ی پێ کردوو. برسیتی کیشە یەکی کۆمەلایەتی ئابووری سیاسی مروۆفایەتییه. برسیتی دوو جۆرە: برسیتی ئاسایی (واقیعی) و برسیتی مەجازی، یەکەمیان برسیتی ئاسایی و واقیعی، هەستی پێوستی بوونی لەشی مروۆفە بە خواردمەنی، بۆ قەرەبووکردنەوێ ئەو هێزە ی کە مروۆف لێ دەستی داوه، لێ ئەنجامی بەتالیوونی گەدە لێ خواردن، بۆ مەبەستی راپەراندنی ئەرکەکانی بە شێوێ یەکی سروشتی. جۆری دووهم برسیتی مەجازییه کە برسیتی چاوه نەک گەدە (الجمیل، ۶، ۲۰۱۲). زۆرجار لێناو کۆمەلگادا بە کەسی چاوبرسی و چاوجنۆک ناوبانگ دەردەکات. ئەم جۆرەیان لێ نەبوونی قەناعەت و داواکردنی زیاتری سەروسامانی دویا سەری هەلداوه و هێچ پەيوەندییهکی بە بەتالی گەدەوێ نییە. هەندێ جار ئەو چاوبرسییانە لێ رێگە ی شارندنەوێ خۆراک لێ بازارەکاندا بۆ ئەوێ دواتر بە قازانجیکێ خەیاڵی و نرخیکێ گرانتی لێ نرخێ راستەقینە ی خۆی بفرۆشن، هۆکارێ بۆ برسیکردنی خەلک. برسیتی کیشە یەکی جیهانییه و سالانە بەلایەنی کەمەوێ (۵۰۰) ملیۆن کەس بە دەست برسیتی و خواردنی خراپەوێ ئازار دەچێژن (حسان، ۱۹۸۳، ص ۱۷). دیاردە ی برسیتی دەردیکێ کوشندە و ترسناکە و هۆکارە

لێ دەسەلاتی پیاو، جا ئەم ئافەرەتە کچ یان خوشک، دایک... بیت. بۆ نمونە: کاتیک ئافەرەتیک دەبیتە بێوژن، و لێبەر چەندین هۆکار «نەگونجان لێگەل یەکتەر، ناپاکی هاوسەری، نەبوونی مائی جیا، هۆکاری کۆمەلایەتی، هۆی ئابووری...» (قەرەداغی، ۲۰۱۸، ل ۲۹۰) لێگەل هاوسەرەکی لیک جیا دەبنەوێ. ئەم جۆرە پێی دەلین ئافەرەتی تەلاقدرار، لێ رێگە ی بەکارهێنانی جۆرەکانی توندوتیژی «زارەکی کە لێ سیستەمی زماندا جێگیر بوو، توندوتیژی ئایینی، ئابووری، کۆمەلایەتی، سیاسی، فەرەنگی» (قەرەداغی، ۲۰۱۸، ل ۲۵). دەکەوێتە بەر چەوساندنەوێ «تیبەراندنی سنوور و هەلسوکەوتکردنی خراپ بەکارهێنانی ماف و سامانی کەسانی تر...» (آل سعود، ۲۰۰۰، ص ۱۴) کۆمەلگا بە چاویکی کەم سەیری دەکەن و زۆرجار مافی پەرورەدەکردنی مندالەکانی بە شایان نازانن. نمونە یەکی تر لێ جۆری چەوساندنەوێ، ئەویش ئەو بێوژنە یە کە هاوسەرەکی لێ ژیان نەماوه. «ژیتیکە کە میردەکی بە نەخۆشی یان شەهیدبوونی لێ جەنگ یان رووداوێکی لێناکاودا، دەبیتە هۆی مردنی». (خزەدار، ۱۹۹۲، ص ۹). لێ ئاکامدا ئەو ئافەرەتە جگە لێ بەرپرسیاریتی ئەو ئەرکانە ی کە خۆی هەییوو «ئەو بەرپرسیاریتییه ی کە هاوسەرەکی هەییوو جا چ بەرپرسیاریتی ئابووری بیت، یان بەخێوکردن و پەرورەدە ی مندال و چارەسەرکردنی ئەو کیشانە ی کە خێزان و مندال بەرەو روویان دەبیتەوێ، دەکەوێتە ئەستۆی ئافەرەتە کە» (خزەدار، ۱۹۹۲، ص ۱۰). لێگەل بوونی ئەم هەموو قوربانیدانە، زۆرجار دەبینین ئەم دایکانە جگە لێ کۆمەلگا لێ لایەن مندالەکانیشیان دەچەوسێژنەوێ و ماف و دەسەلاتی بریاردان لێ چارەنووسی خۆیان پێ نادریت. «توندوتیژی بریتییه لێ هەر کار، یا پەرەتاریکی دوژمنکارانە یا ئازاردەرانە، یاخود ئابرووبەر، بە هەر رێگە یەک و بەرامبەر هەر ئافەرەتیک ئەنجام بدریت، لێبەر ئەوێ کە ئافەرەتە جا چ هاوسەر، دایک، خوشک، یاخود کچ بیت، کە ئازاری جەستە یی یا دەروونی بە شێوێ راستەوێ، یاخود ناراستەوێ دروست بکات، هەلخەلە تاندن، هەرپەشە کردن، چەوساندنەوێ، دەستدریژی سیکسی، سزادان، کەمکردنەوێ لێ کەسایەتی، کوشتن،

خۆشی و هاوڕێبانه ده‌بنه‌ سه‌ر؛ به‌لام به‌ هۆی رێپه‌وی هاوسه‌رگیری یه‌که‌ یه‌که‌ یه‌که‌ به‌ گه‌تر به‌ گه‌تر ده‌هێلن و له‌ به‌ گه‌تر جیا ده‌بنه‌وه‌. چیرۆکنووس به‌ جیناوی (ت)ی که‌سی دووه‌می تاک خۆی ده‌بێته‌ فه‌گی‌ری کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی، رۆلی سه‌ره‌کی به‌ خوشکی گه‌وره‌ی داوه‌، که‌ ژيانیکی خه‌مگین و دلێکی بریندار و ده‌روونیکی رووخاو ده‌گی‌رێت، هۆکاری ئەم که‌سایه‌تییه‌ رووخاوه‌ی بۆ قه‌یره‌بوون و هاوسه‌رگیری نه‌کردنی ده‌گه‌رێته‌وه‌. چیرۆکنووس سه‌ره‌تا به‌ شیوه‌یه‌ک وێنه‌ی ژووڕێکمان بۆ ده‌کێشێ که‌ هه‌موو شته‌کان تێیدا، گه‌ری داوه‌ته‌ دۆخی ته‌نیا‌یی کچیکێ قه‌یره‌وه‌ «ئێستا ژووهره‌که‌ پان و پۆتر دياره‌.. قه‌ره‌وێله‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه‌.. به‌رامبه‌ر قه‌ره‌وێله‌که‌ وێنه‌ی خوشکی گه‌وره‌ هه‌لساوه‌.. رووخساری له‌ هی مروڤیکێ پێش له‌ سێداره‌دان ده‌کات.. مۆن و بێ رووخسار ده‌نوێنێت.. چهنده‌ پتر دیکه‌تی لێ بگه‌ری و ورد بیه‌وه‌.. پێی دلته‌نگه‌تر ده‌بی.. ئاکاریکی دلگه‌ری تیدا نابینیت.. وه‌لێ قینیشی لێ هه‌لناگه‌ری.. پتر جیگه‌ی به‌زه‌یییه‌، هێمنیه‌کی خه‌ست که‌ له‌ نائومیدی قوول و په‌روه‌ هاتبێت رووخساری داپۆشیوه‌.. دوو بزماره‌که‌ی هه‌ردوو لا دیواری راست و چه‌پ وه‌کو خۆیان ماونه‌ته‌وه‌.. نیشانه‌ی هه‌ردوو وێنه‌که‌ لایه‌راون.. یه‌کیکیان پێراره‌.. ئەمسالیش پاش نیوه‌رۆی ئیمپه‌رۆ نه‌وه‌ی دیکه‌شیان- وێنه‌ی خوشکی گچکه‌- لێ کرایه‌وه‌.. زۆربه‌ی شته‌کانی ژووهره‌که‌ چیرۆکی ته‌نیا‌یی و قه‌یره‌یی گه‌وره‌ خوشک ده‌گی‌رنه‌وه‌.. ژووڕێک و قه‌یره‌ کچیکێ ته‌نیا‌ دۆزه‌خێکه‌ و هه‌ر خۆی تیا‌یدا ده‌سووتیت و به‌س..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ل ۳۲).

فه‌گی‌ر له‌ هه‌ست و ناخی ده‌روونی رووخاوی کچیکێ قه‌یره‌، قسه‌کی باوی ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌ به‌رامبه‌ر کچیکێ به‌ ته‌مه‌نی شوونه‌کردوومان به‌ بیر دێنێته‌وه‌ که‌ ده‌گوتی: تازه‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ری ته‌مه‌ن جیی هێشت «له‌وه‌ ده‌چێ شه‌مه‌نده‌فه‌ریکی سه‌ر سه‌فه‌ری ئەبه‌دی به‌جیی هێشتبێت.. بۆیه‌ وا مرومۆچه‌.. سه‌رما و سۆله‌ی سه‌ر شوسته‌کان به‌جێ ناهێلێت.. له‌م بیابانی غوربه‌تی بێسنوره‌دا هه‌ر خۆیه‌تی و به‌زیندووتی وا ده‌نێژریت!» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ل ۳۲). ته‌نیا‌یی و لوازی هێرشێ بۆ ناخی هێناوه‌، له‌ کۆتاییه‌کانی زه‌ماوه‌ندکردنی خوشکه‌ بچووه‌که‌ی که‌ (به‌فرین)ی ناوه‌، هێشتا ده‌نگه‌ ده‌نگی خه‌لکه‌که‌ له‌ ناو حه‌وشه‌که‌یان دیت، ترس له‌ خه‌می

بۆ زیادبوونی نه‌خۆشییه‌کان چونکه‌؛ «جه‌نگ و تاعوون و برسییتی پیکه‌وه‌ به‌ یه‌ک ئاراسته‌دا ده‌رۆن، بوونی یه‌کیکیان هۆکاره‌ بۆ له‌دایکبوونی ئه‌ویریان» (الرماني، ۲۰۰۳، ص ۵). ئاشکرایه‌ که‌ هۆکاری سه‌ره‌کی دیاره‌ی برسییتیش ده‌ردی هه‌زاریه‌. «هه‌زاری نه‌بوونی پاره‌یه‌ بۆ دا‌بنکردنی پێداویستییه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ژیان، که‌ خۆراک و جلوه‌رگ و شوینی نیشته‌جێبوونه‌» (نادیه‌، ۲۰۰۹، ص ۸). بۆیه‌ که‌سه‌ هه‌زار و برسییه‌کان باری ده‌روونی خراپ و ئازار و ترس و دل‌ه‌راوکییه‌ به‌ هه‌لسوکه‌وتیا‌نه‌وه‌ دياره‌. ئەگه‌ر ده‌ستی یارمه‌تیان بۆ درێژ نه‌کری‌ت، له‌وانه‌یه‌ به‌ره‌و چاره‌نووسیکی نادیار و ترسناک ب‌رۆن.

به‌شی دووه‌م

تێما له‌ چیرۆکه‌کانی شیرزاد هه‌سه‌ن به‌ نمونه‌ی چیرۆکی

(خوشکه‌کان، بیه‌ژن، گه‌ره‌کی داوه‌له‌کان)

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: تێمای قه‌یره‌یی

له‌ چیرۆکه‌کانی (شیرزاد هه‌سه‌ن)دا ژن پانتایه‌کی باشی بۆ کیشه‌ی ژنان چ وه‌ک دایک یان وه‌ک خوشک یان وه‌ک هاوسه‌ر ته‌رخان کردووه‌ «من له‌ کۆی به‌ره‌مه‌کانم ئافه‌رت جوولێنه‌ری رووداو، ده‌جوولیت، زیندوو» (په‌شید، ۲۶، ۲۰۱۰). فه‌گی‌ر پێی وایه‌ ژن به‌تایه‌تی دایک هه‌میشه‌ سته‌ملێکراو و ماف خوراوه‌ «له‌ هه‌موو چیرۆکه‌کانی من ئەو دایکه‌ زه‌لیل و ترسنۆک و ملکه‌چه‌ هه‌یه‌...» (قادر، ۳۰، ۱۹۹۷)

له‌ ناوه‌رۆکی چیرۆکی (خوشکه‌کان) یه‌کیک له‌ کیشه‌کانی ئافه‌رتی کورد که‌ کیشه‌ی (قه‌یره‌ کچ)ه‌، په‌نگی داوه‌ته‌وه‌. چیرۆکه‌که‌ باسی کیشه‌ و ململانییه‌ ده‌روونییه‌کانی قه‌یره‌ کچان له‌ ناو کۆمه‌لگا و خێزانی کوردیدا که‌ له‌ ته‌نجامی قسه‌ و تێروانییه‌کانی خه‌لکیدا به‌ره‌و روویان ده‌بێته‌وه‌، ده‌خاته‌ روو. به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌شتی رووداوه‌کانی چیرۆکی (خوشکه‌کان) له‌ بازنه‌ی مایه‌ک و سێ خوشکدا ده‌سوورپه‌ته‌وه‌، به‌لام زیاتر له‌ ده‌وری یه‌ک له‌م خوشکانه‌ که‌ خوشکی گه‌وره‌یه‌، ده‌خوولیته‌وه‌. ئەم سێ خوشکه‌ پیکه‌وه‌ ژيانیکی پ‌ر له‌

ماره‌ی کرد و گواستییه‌وه.. مندالپکی لیوو.. تو به تهنیا مایته‌وه..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۴ل). خوشکه بچووکه‌که‌ی که ناوی (به‌فرین)ه، به چهند سالیک له خوشکی گه‌وره بچووکتره، ئه‌ویش له ده‌رفه‌تیکدا به به‌خت و مه‌رامی خو‌ی ده‌گات و دیسان ئه‌و بۆته هۆکاری یه‌کترناسینیان «هه‌ر پار بوو به‌ریکه‌وت خو‌ی و به‌فرین بۆ ئاهه‌نگیک چوون.. له سه‌ره‌تای ئاهه‌نگه‌که‌وه به لای چه‌پدا ئاو‌پرنکت دایه‌وه.. له‌گه‌ڵ مامۆستایه‌کی خۆتدا یه‌کدیتان ناسییه‌وه و که‌وته‌ن چاک و چۆنی.. پرسیار و وه‌لام.. تیی گه‌یاندی که له هه‌مان قوتابخانه‌ ماوه‌ته‌وه و هیشتا‌ش ژنی نه‌هیناوه.. هه‌ر ئه‌وسا به‌فرینت پین ناساند: «مامۆستا نه‌به‌ز» ده‌ستی بۆ درپژ کرد.

«به‌فرینی خوشکم.. له ئاماده‌ییه.. پۆلی شه‌شه‌م»

ئه‌ویش سووک ده‌ستی درپژ کرد.

که‌وته‌ن ته‌وقه و ده‌ست گوشین.. مامۆستا هه‌ر زوو که‌وته سه‌ر ئاهه‌نگی دلی خو‌ی.. ئاگای له زرم و کوت و هه‌للای ناو هۆله‌که برپا.. له پشت سه‌ری تووه زۆلانه دزه نیگای ده‌بریه به‌فرین...» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۵ل). ئه‌م هه‌ل‌سوکه‌وت و دیمه‌نانه‌ی مامۆستا کاریگه‌ری له‌سه‌ر خوشکی گه‌وره دروست ده‌کات و پینی دل‌گران ده‌بیت و رق له مامۆستا نه‌به‌ز هه‌ل‌ده‌گری، به‌تایبه‌تی که هه‌ست ده‌کات ئه‌گه‌ری دروستبوونی په‌یوه‌ندی هه‌یه له نیوانیاندا «له پشووی ئاهه‌نگه‌که‌دا به ئه‌نقه‌ست یا به‌ریکه‌وت جیگه‌که‌ی گۆری.. که‌وته ته‌نیشته (به‌فرین)ه‌وه.. ترست لی نیشته و گومانته په‌یدا کرد.. هه‌رگیز مامۆستات به‌م شیوه نه‌دیوو.. گه‌لی سووک و چروک ده‌هاته به‌رچاوت.. بۆت بکرایه کورسییه‌کانی هۆله‌که‌ت له سه‌ریدا ده‌شکاند.. نه‌ده‌کرا.. شه‌رمه‌زاری بوو.. کپ بوویت.. پیشته خوارده‌وه..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۵ل). چیرۆکنووس خوشکی گه‌وره به‌ پرديک ده‌چوینیت بۆ په‌رینه‌وه و گه‌یشتنی خوشکه‌کانی به‌ ئامانج و دل‌خوازی خو‌یان: «به‌سته‌زمان.. چه‌ند گونا‌ه بووی.. گه‌ر بتزانی‌یه بوویت به‌ پرد؟ خۆت ده‌رووخاند» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۶ل). فه‌گپ له وه‌سفی پیاوی خراپدا ده‌لئ: «پیاو هه‌روان.. درۆزنن.. که‌ی له پاک‌ی و زیره‌کی گه‌راون.. هه‌موویان فشه‌ن.. با وایته.. دیاره

ته‌نیایی دایه‌گریته و روو له ژوو‌ره‌که‌ی خو‌ی ده‌کات «له سه‌ر قه‌ره‌وێله‌که دانیشتی.. کاس و په‌ست و بیزار.. جله‌کانته- جلی ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند- هه‌ر له‌به‌ر بوون.. خۆت نه‌گۆری.. پیناوه‌کانته هه‌ر له پین بوون.. چاو‌یکته به‌ ژوو‌ره‌که‌دا گیرا.. چه‌نده رووت و چۆل دیار بوو..! سه‌یریکی وینه‌که‌ی خۆت کرد.. هاره و زرمه‌ی ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ندی چه‌ند ساتیک له مه‌وبه‌ر له کاسه‌ی سه‌رتدا ده‌زرنه‌گایه‌وه» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۱ل) خه‌یالیکی خه‌مگین به‌ره‌و یادگاری و ژبانی رابوو‌ردوو له‌گه‌ڵ خوشکه‌کانی ده‌بیاته‌وه «دوو سال له‌مه‌وبه‌ر.. هه‌ر ئه‌م ژوو‌ره بچکۆله‌یه، سنی پێخه‌فی تیدا بوو.. سنی وینه‌ی گه‌وره.. خرابوونه نیو سنی چوارچیه‌ی ره‌نگ زیوین.. هه‌ر یه‌که‌ی به‌ دیواریکه‌وه هه‌ل‌واسرابوو.. سنی جانتای گه‌وره‌ی پر‌جل.. سی‌ی بچووکی ده‌ست.. له هه‌ر شتیک و ده‌بوو سنی دانه‌تان هه‌بوویه.. هه‌مووشیان یه‌ک بابه‌ت و مۆدیل.. هه‌ر له پیناوه و کراس و پالتۆ و...» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۱-۳۲). ئه‌م سنی خوشکه یاده‌وه‌ری هاوبه‌شیان، ژبانیکی خوشیان پر له‌گالته و پینکه‌نین هه‌بووه و به‌خته‌وه‌ری بالی کیشابوو به‌ سه‌ر ژبانیان «جاران هه‌رسێکیان پینکه‌وه.. تا دره‌نگانی شه‌وه نه‌ده‌خه‌وتن.. ئه‌وه‌نده باسی خه‌م و خو‌شی و دل‌داری و خه‌ون و ئاواتی خو‌یان بۆ یه‌کدی ده‌گیرایه‌وه.. شل و شه‌که‌ت ده‌بوون.. جار جاره‌ش ده‌بوونه سیخو‌ری ماله‌که.. به‌یانی زووش بۆنی سابوون و گه‌رماو له که‌له‌یانی ده‌دا.. مه‌ست و سه‌رخو‌شی ده‌کردن...» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۳۳ل)

دیاره هۆکاره‌کانی شوو نه‌کردن و قه‌یره‌بوونی کچان زۆرن؛ هه‌روه‌ک له به‌شیکی چیرۆکه‌که وینه‌ی پیش ناساندنی (په‌رژین)- خوشکی ناوه‌ند- به‌ میرده‌که‌ی که‌وا باس ده‌کات که سه‌ره‌تا دل‌خوازی خوشکی گه‌وره بووه، پیشانمان ده‌دات «هه‌ر ته‌نها دوو سال له‌مه‌وبه‌ر خۆت بوویته هۆی یه‌کدی ناسینی په‌رژین و میرده‌که‌ی.. یه‌ک دوو مانگی سه‌ره‌تاش خۆت دل و دل‌خوازی بووی.. شاژنی سه‌ر عه‌رشه زه‌وقی بووی.. پیاو بئێ ئه‌مه‌ک و زۆلن.. دوایی په‌رژینی ناسی.. له شه‌ودا مانگی بینی، په‌رستی که به‌یانی دا و خۆر هه‌له‌هات.. گه‌له‌ک به‌ مانگ پینکه‌نی.. له پشت سه‌ری تووه به‌ جووته هه‌موو شتیکیان ته‌واو کرد.. هه‌ر زوو به‌ زوو چه‌زی لی کرد و تو‌ی بیر چۆوه..

نزیکه کان بهرامبەر به تیکشکان و مهینه تیهه شاراوو و خه م و ئاره زووو کیکراوه کان و ترسی هه میشه بی قهیره کچ له مانه وهی به ته نیایی رهنگ ده داته وه، بویه هه ندی جار له بیئاگایی و به بی خواستی خوئی هه لسه وکه وتی کتوپر و له ناکاو ئه نجام ده دات و وه ک کانیاوه ک ده ته قیته وه و هه لده چیت. «.. ئاشکرا بووی.. زه مانیکه ئه و خه مه قورسه ده شاریته وه... ددانن جیر کرده وه.. کره ی لیه ده هات.. ده مت داچیری.. خوینی رق و کینه له ده ماره کانتدا که فی کرد و هه لچوو.. ته نگه نه فه س بیووی.. هه موو گیانت که وته سه ر شه پۆل و گێژه نه ی مه ستی و شیئی.. پر به ژوووه که هاوارت کرد:

«برۆ ده ره وه!»

که چی په رژیین هه ر سه یری ده کردی.. متقی نه بوو.. له داخندا گهردانه و حیل و میخه کی بهر ملت پچراند.. هه ر به چه پۆک سه ر و پۆته لاکی خۆت کووتایه وه.. هه زت به گێچه لیککی گه وره ده کرد.. شه ریک خۆت تیا ون بکه یته .. وه کو شیئ کتوپر بی بیرکردنه وه.. به زه حمه تیککی زۆره وه هه ستایتیه وه سه ر هه ردوو قاچه شل و له رزۆکه کانت.. کورسییه کی بچووکت خزانده ژیر پیته وه و سه ر که وتی.. خوشکه که ت به سه رسامییه وه سه یری ده کردی.. نه یزانی ده ته وئی چی بکه ی.. نه شیده وئیرا بیرسئ.. به هه ر کیشمه کیشی بوو خۆت گه یانده وئینه که ت.. ده سته کانت به رز کرده وه تا هیزت تیاوو وئینه که ت پاکیشا.. به ده سته وه هات.. پارسه نگی خۆت ون کرد.. کورسییه که خزی و خۆت بو گه یرایه وه.. ده ماو ده م به سه ر وئینه که دا که وتی و شووشه ی وئینه که شکا و باسکی بریندار کردی.. برینیکی سووکیش نه بوو...» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۳۷-۳۸). له وئینه یه کی تری شوو نه کردن و مانه وه ی کچ به قه یره یی، چیرۆکنووس ئاشنامان ده کات به وئینه ی متمانه ی کویرانه ی کچ به دلداره که ی و خو به ده سته وه دانی ته وای کچه و له ئه نجامدا له ده ستدانی په رده ی کچینی لئ ده که وئینه وه، ئاشکرایه بی بوونی ئه م په رده یه ش کچ نه ک هه ر له کۆمه لگای کوردیدا، به لکو له هه موو کۆمه لگای رۆژهه لاتی ئیسلامیدا ناتوانیت شوو بکات، چونکه په رده ی کچینی مه رجی پاراستنی شه ره فی کچه له هه ردوو کۆمه لگاکه دا،

دنیا شه ریکی کوشنده ی نیوان مرۆقی تووکن و لووسه...» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۳۶). چیرۆکنووس له شوپروونه وه ی بو قوولایی ناخی قه یره کچ، که له گه ل بوونی ئازار و ژانیککی زۆر له دل و ده روونیدا؛ به لام ده بیته به پرووخسار هه لپه ری و ده م به پیکه نین بیت: «داوای هه لپه رینیان لئ کردیت.. تۆش وه ک که سئ ماسولکه و ئیسقانه کانی له یه کدی ترازابن هه لده په ری.. گێر دیار بووی.. لیلتر له جارن دنیات ده بینئ.. دیمه نی شته کانت تیکه لئ یه کتر بوون.. دوای چاره که سه عاتیک.. بو شه وی سوور به ری کران.. به چه پله و چه قه نه.. هه موو شتیک پیده که نی.. تۆ به خامۆشی و بی فرمیسک ده گریای..» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۳۶). قه گێر وئینه یه کی له بی ریزی و بیوه فایه ی خوشک به رامبەر به خوشکی گه وره مان بی ئاشنا ده کات له ناکاو (په رژیین)ی خوشکت ده رگای لئ کردیته وه.. منالیککی چاو زه قی ساوای خوئی به باوه شییه وه نووساند بوو.. وه ک له پرووخسارت بترسیت زریکه ی لئ به رزبووه وه.. دایکی زیاتر به خویه وه گووشی.. دوای هه نگاو و نیویک گه یشته ئاستت.. بو ماوه یه کی که م له یه کدی رامان.. چاوت لئی نه تروکانند.. چاوی لئ نه تروکاندی.. له یه کتری تیگه یشتن.. به بیکی و دوور له خوشه و یستییه وه قیژاندی:

«شه رم ناکه ی.. ئه وه بو ده گریته.. ها؟

ئاخ.. خوشکی گه وره.. چه نده هه ستت به شه رمه زاری و تیکشکان و مردن کرد..» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۳۷). ئه م باره ده روونییه ی ناوه وه ی کاره کته ر، له بیئاگایی و به بی ئه وه ی هه ست به خوئی بکات له پرووخساریدا ره نگی داوه ته وه «ئاره قه و فرمیسکی سه ر روومه ت و ژیر چه ناگه ت پرووخساره ماندوووه که تیان ته ر کرد.. به کپی بو نهینی برینی خۆت ده گریای.. خو تۆ به بی برین خوینت لئ ده رژیته.. له گریان به ولاره هیچت بو نه ده کرا.. وه ک گیانله به ریککی کینوی ناو قه فه سیک نیگا کانت به ژوووه که دا بلاو ده بوونه وه...» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۳۷). قه گێر وه ک شاره زایه ک له بواری ده رووناسی سه ره تا به ناخی کاره کته ر له پرووخساریدا ئینجا دواتر بو په فتاری په نگی بی داوه ته وه.

له م وئینه یه دا بییه زه یی و هه ست نه کردنی که سه هه ره

هەربۆیە خوینی ئەم برینە خوینیکی تری بە بیر دەهێتتەو.

((ئەم برینە خوینی لێ دەتکیت.. وا دەیبین..!))

برینەکە ی دیکە کێ پێی دەزانیت؟

وێک نەخۆشیکێ پەککەوتە لە سەر جینگا پالیان خستی.. شل و خاو و داھێزراو تۆش راکشای.. وێک ئافرەتیکێ هار و بێ شەرم لە خەلکەکە پامای.. خوینیکی زۆرت لێ رژا.. تکە ی (خوینیکی) دیکەت بیر کەوتەو کە زۆر جیاپە! هێ تو و هێ ئەو...» (حەسەن، ۲۰۱۵، ۳۸ل). چیرۆکنووس بە پیشاندانی ژیا نیک لە تەنیا یی و دلیکی پڕ لە خەم و چاویکی بە فرمیسکی کچیکێ بە تەمەنی شوو نەکردوو کۆتایی بە چیرۆکە کە دینێ.. «.. دوا کەس پەرژین بوو دەرگا کە ی لە سەر داخستی.. چاویکی تاریک و لێلت بە ژوو رەووتە کە دا گیرایەو.. نیگا کانت بە سەر دیوارە کە ی بە رانبەرتەو و گیرسایەو: شوینی وینە شکاوە کەت.. لە باقی ئەو وینە.. چوارچۆیە یە کێ تو ز لە سەر دیوارە سپییە کە زۆر زەق و پروون دیار بوو.. چاوە کانت داخست و دوا دلوپ فرمیسک لە تێو برژانگە کانتا مایەو. ئە پرژایە سەر پرومەتت.. بەرە بەرە بێتاگا بووی.. بێتاگاتر.. دوا ییش وێک بەردیکی زۆر گران کەوتیتە بن گوومی خەویکی قوول!» (حەسەن، ۲۰۱۵، ۳۸-۳۹ل). چیرۆکنووس وەسفیکێ وردی باری دەروونی خراب پروو خاوی قەیرە کچیک کە لە ناخیدا پەنگی خوار دۆتەو، خستۆتە پروو.

لەم چیرۆکە دا (تیمای قەیرە یی) بە کۆمە لیک وینە و پرو داو وە چیرۆکنووس توانیویە تی هەستی ئیش و ئازار و ناخۆشی و ململانێیە کانی خێزان و کۆمە لگا کە پرو بە پرووی قەیرە کچان دەبنەو، هەر وە ها هۆکارە کانی شوو نەکردن و بەر بەستە کانی مانەو یان بختە پروو.

تەوهری دووهم

تیمای چەوساندنەو ی ئافرەت

لە چیرۆکی {بێوێژن} دا ئەو دا بونەریتە دوا کەوتوو کە بە ناوی بێوێژن بۆتە کولتوور بۆ ستەم لە ژنی کورد رەنگی داو تەو. «جاری وایە مأل وەک پەناگە یە کێ ئاسایش و تەناهی و بەختەو هەری لیک دەدرێتەو، بەلام توندوتیژی خێزانی بەشیکە لە سەر بوردە ی زۆر بە ی ئافرەتان، توندوتیژی خێزانی بە لایە کێ نوێی کۆمە لایە تی نییە..» (گیدنز، ۲۶۲، ۲۰۰۹)

چیرۆکنووس لە باسی کێشە یە کێ کۆمە لایە تی چۆتە ناخی بێوێژنە کان و هەست و حەز و ئازارە کانیان بە چەند وینە یە ک دەخاتە پروو.

لەم چیرۆکە دا باس لە ژیا نیکێ کورد دەکات کە لە تەمەنی گەنجی و دوا ی سالی ک لە هاوسەرگیری دەبیتە بێوێژن، بە ناچار ی ژیا نیک خۆی بۆ کورە تاقانە کە ی تەرخان دەکات، چونکە «گوند و پیاو و ماقوولە کانی نەیانئیشت.. شەرم و ئابروو.. ئەو دەلەمە یە لە سکیدا بوو.. مامە کانی دەلەمە.. خالوانی دەلەمە.. ژنانی مام.. ژنانی خال.. خوشکانی خال و مام.. خالۆزا و پورزا و ئامۆزا.. کۆبوونەو: نابێ شوو بکاتەو.. شوورە ییە! کێ دە یگوت وا زوو دەمرێ.. خۆشی ویست.. شووی پێ کرد.. سالی ک نەسوورایەو وە مرد..» (حەسەن، ۲۰۱۵، ۶۵-۶۶ل). کورە کە ی گەورە دەبێ و دە یکات بە خاوەنی ژن و مندال، چیرۆکنووس لە بێشکردنی ژن لە ژیا نیک هاوسەرگیری دوو دەمدا، بە بیابانیکێ وشکی بێ بارانی دەچوینێ «لەشی وشک و تینووی بیابانیکە.. بەدریژایی پەنجای سالی تێپەر و بە سەرچوو تەنهایە ک سالی بارانی دیو.. شەو و رۆژی سالی نیک زۆر دین و دەرۆن.. ئەو هەر ئەو بیابانە تینوویە.. بیابانیکێ وشک و هیمنە.. سی سالی پڕ باران تێپەر یو.. ئەم تینویتی خۆی شار دۆتەو.. تینوو بۆ بارانی سە دەها زستان.. دە یشاریتەو..» (حەسەن، ۲۰۱۵، ۶۵ل). دیارە چەوساندنەو و مەینە تیبە کانی بێوێژن هەر ئەو نییە کۆمە لگا بیتە بەر بەست لە بەردەم پیکهێنانی ژیا نیکێ نوێ بۆیان؛ بە لکو ستەمە کە دەگاتە ئەو رادە یە دە ییت تا مردن بە رەشپۆشی بژین «لە دوورەو لە تابلۆ یە کێ رەش

شێوازێکی زۆر ناشیرین و توندپه‌وانه له به‌رامبه‌ر دایکی ده‌هه‌ستیت و ده‌لێ: «له‌م دوایه‌دا پیره‌مێردێکی زۆر هاتن و داوایان کرد.. ئاخۆ شیاوه‌ دوای ئەم ته‌مه‌نه‌ درێژه‌ جله‌ په‌ش و خمدارییه‌که‌ی دابکه‌نێ؟ ناشیت.. بیری که‌وته‌وه‌.. شه‌ویکیان کوره‌که‌ی چی پێ کرد.. زانی بووی مامه‌ عه‌به‌ی توونچی داوای کردوو.. ئەو شه‌وه‌ هه‌زار جار تالایه‌وه‌.. هه‌ر ئابرووی برد.. دراوسێیه‌کان گۆیان له‌ هه‌را و قار و قیره‌که‌ بوو.. کوره‌که‌ی هه‌ر ده‌ینه‌راند:

«شه‌رم ناکات.. به‌ پیری خۆی ته‌ر ده‌کاته‌وه‌..؟ خه‌لکی ده‌وربه‌ری سه‌ربانه‌که‌ مات و سه‌رسام بوون» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۶۹)

هه‌ندێجار که‌سه‌ دووره‌کان له‌ نزیکه‌کانیان له‌ دژی ئەو سه‌تمه‌ن و به‌ سۆزترن بۆ بێهه‌ژنه‌کان: «ئه‌وانه‌ی به‌ پێوه‌ بوون.. دانیشتنه‌وه‌.. ئه‌وانه‌شی که‌ دانیشتن بوون له‌ هه‌ژمه‌تان هه‌ڵسه‌نه‌وه‌ سه‌ر پێ.. گۆیان لێیان بوو که‌ ده‌یانگوت:

«توخوا گوناهاهه‌... زولمه‌.. گه‌له‌ک زولمه‌ وای لێ بکریت..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۶۹). بریندارکردنی کوره‌که‌ به‌م شێوه‌یه‌ و ئابرووکردنی دایکی له‌ ناو گه‌ره‌که‌که‌ یاندا، کاریگه‌ری زۆر له‌ سه‌ر ده‌روونی دایکی جێ ده‌هێلێ و خه‌مه‌کانی زیاتر کرد. فه‌گێر له‌م چیرۆکه‌یدا بۆ ناو ناخی نااگایی کاره‌کته‌ره‌کان شۆر ده‌بێته‌وه‌، هه‌روه‌ک ناخی بێهه‌ژنه‌که‌ ده‌خاته‌ روو «دووباره‌ سه‌یریکی چیخه‌که‌ی کرده‌وه‌.. له‌ ناخه‌وه‌ داچله‌کی.. دیمه‌نه‌که‌ ئاسایی نه‌بوو.. موچرکی ساردی پێدا هات.. سه‌رتاپای گیانی که‌وته‌ مێرووله‌کردن.. به‌ برینێکی نادیار و شاراره‌ کولایه‌وه‌.. کلاوه‌ی چۆکی شل بوو.. که‌مێک ده‌له‌رزێ.. هه‌ستێکی تیکه‌ل له‌ ترس و شه‌رم دایگرت..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۶۸). چیرۆکنووس به‌ شێوه‌یه‌ک چۆته‌ ناو ناخ و ژبانی بێهه‌ژنان که‌ توانیویه‌تی هه‌ست به‌ هه‌موو نازاره‌کانیان به‌ ورد و درشتییه‌وه‌ هه‌روه‌ها ئەو سه‌تمکارییه‌ی که‌ له‌ بێهه‌ژن ده‌کری، بکات، به‌ جوړیک ئه‌وه‌مان تی ده‌گه‌یه‌نیت که‌ بێهه‌ژن ته‌نانه‌ت مافی گریانیشی نییه‌؛ چونکه‌ عه‌یه‌ «ئه‌و شه‌وه‌ به‌کۆل بۆ به‌ختی خۆی گریا.. پرسه‌یه‌کی بیری که‌وته‌وه‌.. مێردی (زێڕین)یش مرد.. بێهه‌ژن زۆر بووینه‌..

ده‌چیت.. بێهه‌ژن زۆریان په‌شپۆشن.. ئەمیش هه‌روا.. سی ساڵه‌ په‌شی پۆشیه‌وه‌.. هه‌تا له‌ زه‌ماوه‌ندی کوره‌ تاقانه‌که‌یدا که‌سیک لای لێ نه‌کرده‌وه‌.. داوای لێ بکات ئەو جله‌ په‌شانه‌ بگۆریت.. دراوسێیه‌ک.. خزمیک.. پیره‌مێردیک.. پیره‌ژنیک.. کوریک.. که‌چیک.. هه‌تا کوره‌که‌ی خۆی..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۶۶-۶۷). فه‌گێر له‌ گێرانه‌وه‌ی وێنه‌ی ژنیکێ ماندوونه‌ناس له‌ خزمه‌تکردنی کوره‌که‌ی و قوربانیدان له‌ پێناویدا بۆمان ده‌گێریته‌وه‌ که‌وا ئەم دابکه‌ چی کردوو «ئه‌و کوره‌ی له‌ پێناویدا گۆشتی ئەو له‌ شه‌ ناسک و جوانه‌ی بۆ توانده‌وه‌.. گوند و شاری بیری.. ئەو مالم و ئەو مالم.. کاره‌که‌ری.. جلشۆری.. نان پێوه‌ده‌ری.. پێنج سالان بوو که‌ خستیه‌ سه‌ر کۆلی و له‌ زولمی خالوان و مامان گوندی به‌جێ هێشت.. له‌ شاری پرمه‌ند و شیت خۆی ون کرد.. به‌ رووی ئەو پیاوانه‌ ده‌وه‌ستا که‌ خوینی گایه‌ک له‌ ده‌ماره‌کانیاندا ده‌سوورپێ.. ئەم کون و ئەو کون خۆی ده‌شارده‌وه‌.. شوین پێیان هه‌لگرتبوو.. پزانی خوینی خۆی له‌ به‌رچاو بوو.. به‌لام ئەو پزۆر پرمه‌ند پرمه‌ند.. ئیستا ئەم کوره‌ی ناو چیخه‌که‌.. دیوی هه‌موو ترسیک راوده‌نی» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۶۷). چیرۆکنووس له‌ بێهه‌ژنه‌ی ئەم چیرۆکه‌دا چه‌وساندنه‌وه‌ی کۆمه‌لگا به‌گشتی و بێئاگایی پیاوی کوردمان له‌ خه‌می دایک و خوشکه‌کانیان به‌ بیری دینیته‌وه‌. دیاره‌ باجی قوربانیش هه‌ر ژنه‌ ده‌یدات، ته‌نانه‌ت کاتیک ئافه‌رت ده‌بیته‌ بێهه‌ژن، زۆرجار ناچاری ده‌که‌ن، نابیت شوو بکاته‌وه‌ و ده‌بیت به‌ دیار منداله‌کانی ژبان به‌ سه‌ر بیات و ته‌نیا ئه‌رکی خزمه‌تکردنی ئەوان بێت و هه‌موو ماف و هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی خۆی له‌ بیری بکات. جاری واش هه‌یه‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ به‌لام دیسان مافی بریارانی له‌ چاره‌نووسی دواپۆژی خۆی نییه‌. که‌سه‌ نزیکه‌کانی بێهه‌ژنه‌که‌ ناچار ده‌که‌ن و به‌ زۆره‌ملی شوو به‌ یه‌کیک له‌ خانه‌واده‌ی مێرده‌که‌ی بکاته‌وه‌، ئەگه‌رنا بۆی نییه‌ بیری له‌ ژبانیکی نوێ به‌ ئاره‌زووی خۆی بکاته‌وه‌. یه‌کیک له‌ که‌سه‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی بێهه‌ژن که‌ پێگرن بۆ گه‌شتن به‌ هه‌زه‌کانی، سه‌تمی منداله‌کانیتی له‌ دابکیان، که‌ فیداکاری دابکیان نایه‌ته‌ پێش چاو؛ بۆیه‌ کاتیک دایکی خوازیینی دیت، کوره‌که‌ی به‌وپه‌ری بێرێزی و به‌

دەكەم، تاكه خاوهنی هه‌موو عه‌مبارەكان دەبم، عه‌مباری گه‌نم و جوۆ و نيسك و نوۆك و برنج... له‌ عه‌لوه‌كاني سه‌وزه و ميوه‌جات گه‌مه به‌ نرخى شته‌كان دەكەم، ژي‌ر زه‌مینه‌كاني لى پ‌ر دەكەم، فه‌رده داخ سوور و داخ شينه‌كان، دانه‌وئله‌ی هه‌موو دونیا.. هى خووم ده‌بن.. پايته‌ختيش داگير ده‌كەم.. ئەمسال هات بى يه‌ك و ده‌يه.. ئاقاره‌كاني قه‌راغ شارم له‌ ده‌شتى قه‌راجيش به‌ به‌ره‌كه‌ترن..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۴۲۳). (چه‌له‌ی) كه‌سێكى دەم پيسى بى سوۆ و بيريۆ و چه‌وسينه‌ر بووه به‌رامبه‌ر به‌ خزمه‌تكاره‌ نزيكه‌كاني «سه‌گباب.. سه‌گى سه‌گبا..با..با.. با..با.. داھۆلى داھۆلى باب.. (ماكه‌ر.. مالۆس.. تو كه‌پرى؟).. به‌و پى پته‌تیه‌ی هه‌تا شه‌ق ده‌گرێ خيوانديه‌ قونى حه‌مه.. تى ته‌قاند.. گه‌لا و گه‌ل وه‌ك بلی قوڤر بووبى ده‌گه‌را، كلاشه‌كه‌ی دۆزيه‌وه، هاته‌وه به‌رده‌مى، له‌به‌ر پيا نوشتايه‌وه، به‌ هه‌ر دوو ده‌ست چنگى له‌ هه‌ر دوو گۆزینگى چه‌له‌ی گير كرد، پى به‌رز كرده‌وه، پيه‌كى پان كه‌ ته‌نها حه‌مه داھۆل و سه‌ركار و سه‌پانه‌كاني ديكه تامى تالى شه‌قه‌كانيان ده‌زانی، زۆرى خياند تا پى كه‌وته‌وه ناو كلاشه‌كه، حه‌مه ئاره‌قه‌ی ره‌ش و شینی ده‌رده‌دا..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۴۲۶-۴۲۷). له‌ به‌رامبه‌ر ئەم جوڤه‌ بىركردنه‌وه سه‌رمایه‌داريه‌دا، كه‌سانێك هه‌ن كه‌ يارمه‌تیده‌رى (چه‌له‌ی) ن بو‌گه‌ياندى به‌ ئامانجه‌ چلێسه‌كاني، چینی ره‌ش و رووت و برسیه‌ پاسته‌قینه‌كانن، له‌ گه‌ره‌كێكدان به‌ ناوی (گه‌ره‌كى داھۆله‌كان) ده‌ژين، دياره مه‌به‌ستى چىروكووس له‌م ناوه بو‌لێكچواندى دانیشتوانى ئەم گه‌ره‌كه‌يه له‌ شپرى و رووتى جلوبه‌رگیان و لاوازی لاشه‌يان به‌ هۆكارى برسیتى به‌ داھۆل؛ بۆيه (چه‌له‌ی) مندالی گه‌ره‌كه‌كه‌ له‌جياتى داھۆل بو‌پاسه‌وانى كردن له‌ كێلگه‌كه‌ی به‌كار دینیت. «ده‌رگای شه‌ق و په‌قى خانووه قوڤه‌كان.. ده‌يه‌ها باوكى برسى و تووڤه و ريش نه‌تاشراو، سه‌ر و سيمای خه‌م لى نيشتوو ده‌رگایان كرده‌وه، له‌ پشت هه‌ر باوكێكه‌وه مندالیكى چلمن و پلكن و ليكن و چاو زه‌رد به‌ ده‌ردى به‌دخوڤراكى.. مل بارىك و لاق بارىك سه‌ره‌تاكێكى بوو، ترس و برسیتى چاوانى رشتبوون، كوۆلانه و كوۆلان، ماله و مال.. نه‌ك وه‌ك كوومه‌لى مندالی برسى و ترسنووك و شه‌رم، به‌لكو

ئيمرو به‌ كامى دلى خووى ده‌گرى.. ئيتر بو نه‌گرى.. هه‌ر ئەو تنوکه فرميسكانه خه‌مه‌كه‌ی ده‌شونه‌وه..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۶۹). يه‌كێك له‌ خه‌مه‌ گه‌وره‌كاني بيوه‌ژن كه‌ هاوبه‌شه له‌گه‌ل خه‌مى قه‌يره كچ، ژيانى ته‌نيايى و نه‌بوونى كه‌سێك هاوبه‌شى خه‌مه‌كانيان بىت. «بیده‌نگى و ته‌نيايى خه‌مى قورسى بو هینا.. ژانى گه‌رده‌لوولێكى به‌تین ناخى پ‌ر توۆ و خوۆلى خه‌م كرد.. سه‌ر كه‌وت تا قورگى گرت.. ئیستا له‌ ژي‌ر كاره‌ساتى روژانى ئیستا و رابردوویدا ده‌ينالاند.. بیده‌نگ ده‌ينالاند..» (حه‌سه‌ن، ۲۰۱۵، ۷۰)

له‌ ريگه‌ی چىرووكى (بيوه‌ژن) دا شيرزاد هه‌سه‌ن تيمای چه‌وساندنه‌وى ئافره‌تى به‌ خستنه‌رووى خه‌م وحه‌ز و ئاره‌زووه كپكراوه‌كاني ئافره‌تى بيوه‌ژن و فه‌رامووشكردن و بپريۆ و خراپى مامه‌له‌كردنى خيزان و كوومه‌لگای كوردی له‌ به‌رامبه‌ر بيوه‌ژنه‌كاندا به‌ بىردنیتته‌وه.

ته‌وه‌رى سيه‌م

تيمای برسیتى

له‌ چىرووكى (گه‌ره‌كى داھۆله‌كان) دا چىروكووس تيمای (برسیتى) مان به‌ چه‌ندین وپنه له‌ لایه‌ن سه‌رمایه‌داران و هه‌ندیک جار له‌ لایه‌ن خودى خيزانه هه‌ژاره‌كانه‌وه به‌تايه‌تى له‌ لایه‌ن باوكه‌وه پى ئاشنا ده‌كات؛ دياره هۆكارى ئەم برسیتيه‌ش بو خراپى بارى ئابوورى و جياوازی چينايه‌تى له‌ نيوان سه‌رمایه‌داريک به‌ ناوی (چه‌له‌بى) و مندالانى هه‌ژارى شاره‌كه ده‌گه‌ریتته‌وه. چىروكووس له‌م چىروكه‌یدا وپنه‌يه‌كى تری جيا له‌ وپنه‌ی چىروكه‌كاني پيشووتر له‌ چه‌وساندنه‌وه و قوستنه‌وه‌ی چینی هه‌ژار و برسیتيمان بو ده‌كیشیت، وپنه‌يه‌ك دوور له‌ هه‌موو سيمایه‌كى مروفايه‌تى، وپنه‌يه‌كى قیزه‌ون كه‌ تايیدا دوور له‌ هه‌موو به‌ها مروفايه‌تیه‌كان و پ‌ره له‌ چاوچنووكى و چه‌وساندنه‌وى گه‌وره و بچوووكى چینی خوواره‌وه له‌ لایه‌ن چینی سه‌رمایه‌داردا.

له‌م چىروكه‌دا له‌ تىروانى (چه‌له‌ی) بو داهاوو، وپنه‌ی ده‌ره‌به‌گیکى چاوبرى و چاوچنووك، كه‌ بىركردنه‌وه و تىروانى هه‌موو سه‌رمایه‌داره‌كان ده‌نوینى، بو زیاتر خو ده‌وله‌مەندكردن ده‌بينى: «ئەمسال هه‌موو زه‌ويه‌يه‌كانم توو

ئه نجام

۱- تیما ئه و بیروکه سه ره کییه به که له ناو به رهه میکی ئه ده بیدا، جا ئه و به رهه مه چ شیعەر چ په خشان (چیرۆک، رۆمان...) بییت، به شیوه یه کی نه یینی خۆی شار دۆته وه، که تیییدا بۆته هۆکاری سه ره کییه هه لۆیست و پرووداوی نیو ده که که.

۲- له چیرۆکی (خوشکه کان) دا له ریگای تیمای قهیره بیدا چیرۆکنووس ههستی ئیش و ئازار و ناخۆشی و ململانییه کانی خیزان و کۆمه لگا که پرووبه پرووی قهیره کچان ده بنه وه، ههروه ها هۆکار و به رهه سته کانی شوو نه کردن و مانه وه یانی خستۆته پروو.

۳- له ریگه ی چیرۆکی (بیوه ژن) دا شیرزاد هه سه ن تیمای (چه و ساندنه وه ی ئافره ت) ی له دۆخی (بیوه ژن) ییدا بووه ته بیروکه ی سه ره کییه ده که که. ئه م که سایه تییه له لایه ن تاک و که سوکاری ئافره ته که و کۆی تاکه کانی ناو کۆمه لگاوه چه و سێزاوه ته وه.

۴- له چیرۆکی (گه ره کی دا هه لۆله کان) دا چیرۆکنووس تیمای (برسییتی) به دوو شیوه، برسییتی چینی هه ژار و چاوچنۆکی و چاوبرسی چینی سه رمایه دار و ده وله مهندی کۆمه لگای کوردی خستۆته پروو.

۵- ئه وه ی جیی سه رنجه چیرۆکنووس له م سئ چیرۆکه دا زیاتر گرنگی به کیشه کۆمه لایه تییه کانی نیو کۆمه لگای کوردی داوه.

وه ک کۆمه لۆ دا هۆل له پشتی پیکه به که بار کران..» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۴۲۸). برسییتی و زه حمه تی ژیان وای له و مندالانه کردوه سه ر بۆ چه و ساندنه وه و هه ره شه و وته ناشیرینه کانی چاو برسییه کی وه کو (چه له بی) شوپ بکه ن و بن به دا هۆل بۆی «چلمنینه.. نه هیلن هیچ مه لیک توخنی زه و بییه که م بکه وئ، ئیوارۆ دیمه وه دووتان.. هه فتانه که شتان..... ده یده مه باوکتان..

مناله لاق باریکه کان نقه یان نه کرد.

گوئی بگرن و لیم مه بن به دا هۆله کان، هه ره که تان ده بن پاسه وانی چاک بن، ده نا رۆژانه که ی لۆ ده بپرم، هه ره که تان قوو توویه ک له حه مه وه رده گرۆ و پری که ن له به رد، وه ک شه قشه قه رایوه شینن و بیکه ن به هه را و زه نا و قیامه تیک نه بیته وه.. وانه بئ مه له کان ئیوه ش به دا هۆل ده زانن.. منداله چاو زه رده کان چاو مردووه کان نقه یان نه کرد...» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۴۲۸). له م چیرۆکه دا هه ر سه رمایه دار چه و سێنه ر نییه، ته نانه ت باوکه کانیش به شیوه یه کی تر و بۆ به رزه وه ندیی تایبه تی خۆیان و بژیوی ژیانان و خیزانه کانیان، سته م له منداله کانیان ده که ن و ده یده نه ده سته قه ده ریکی نادیار و که سانیکی چاوبرسی و چاوچنۆکی وه ک چه له بی «بۆ رۆژی دووه میش چه له بی ده مندالی دیکه ی برده وه سه ر زه و بییه که ی پاسی بکه ن، ئیواره ده دا هۆلی برده وه شار.. بۆ رۆژی سێیه میش هه مدیس ده میردمندال یبرده ئه و ئاقار هه...» (حه سه ن، ۲۰۱۵، ل ۴۳۲) چیرۆکنووس له ریگه ی ئه م چیرۆکه وه ده یه ویت تیمای برسییتی چینی هه ژار و په یامی نه بوونی به زه یی و مروڤایه تی له لایه ن چینی چاوچنۆکی چاوبرسی ده ره به گ و سه رمایه دارانی کۆمه لگای کوردی به سووده رگرتن له برسییتی هه ژاران، به هه ل زانین بۆ به کاره یانیان له پیناو زیادکردنی سه روسامانی خۆیان، له به رامبه ریشدا چینی ره ش و پرووی برسیی پاسته قینه و هه ژاری کۆمه لگا، له پیناو په یداکردنی ژم و بژیوی رۆژانه، ئاماده ن منداله کانیان بکه ن به دا هۆل و قوربانی بۆ که سیکه ی چاوبرسی و ته ماعکاری وه ک چه له بی، بخاته پروو.

سەرچاوه کان

سەرچاوه کوردییەکان

١. ئاماده کردنی لیژنەى ئەدەب له كۆرێ زانیاری كوردستان، (٢٠٠٦)، زاراوهى ئەدەبى، چاپخانهى وهزارهتى پهروههده، ههولێر.
٢. ئەسوهه، نهوزاد ئەحمەد (٢٠٠٦)، ئەزموونى خوێندنهوه و چه نند لاپهه به كى په خنهى، دهزگای چاپ و په خشی سهردهه، سلێمانى.
٣. ئەسوهه، د. نهوزاد ئەحمەد (٢٠١٥)، فه رههنگى زاراوه كانى ئەدەب و زانسته مروفايه تيبه كان- ناوه ندى غهزه لنووس- بو چاپ و بلاوكردنه وه.
٤. سايبير، په رێز (٢٠٠١) بيناى هونه رى چيرۆكى كوردى له سه ره تاوه تا كۆتاى جهنگى دووه مى جيهانى، دهزگای چاپ و په خشی سهردهه، سلێمانى.
٥. هسه ن، شيرزاد (٢٠١٥)، كۆى چيرۆكه كان، چاپمه نى مانگ، چاپى په كه م، بانه.
٦. ره شيد، هاوژين هه مه، (٢٠١٠)، ژن له جيهانى ئەدەبى شيرزاد هسه نندا، له بلاوكراوه كانى سه نته رى ليكۆلینه وهى فيكرى و ئەدەبى نما، ههولێر.
٧. خدر، هه تاو كه ريم (٢٠١٢)، توندوتيزى به رامبه ر ئافره ت (ليكۆلینه وه به كى مه يدانيه له هه ريمى كوردستان)، چاپخانهى موكرىانى، ههولێر، چاپى په كه م.
٨. ديما، ئاليكسانده ر (٢٠١١)، وه رگيرانى: ئەنوه ر قادر محه مه د، پرينسيه كانى ئەدەبى ناسى به راورد، چاپخانهى كه مال، سلێمانى، ٢٠١١.
٩. سه راج، عه بدوللا، (٢٠٠٧) به ره وه ئاستانهى رۆمان و گۆشه نيگاكان، دهزگای چاپ و په خشی سهردهه، چ، سلێمانى.
١٠. سه جادى، مه حمودى (٢٠٠٤) فه رههنگى شيكارانهى زاراوهى ئەدەبى، دهزگای چاپ و بلاوكردنه وهى ئاراس، چاپى په كه م، ههولێر.
١١. شاره زوورى، يادگار له تيف (٢٠١٥)، ديارده گه رابى و ره خنهى ئەدەبى، بنچينه مه عريفيه كانى ميتۆده ره خنه ييه كان بنه چهى سه وسه ن وه ك بوارى كار، چاپخانهى هئفى، ههولێر.
١٢. قه ره داغى، مه هاباد (٢٠١٨)، ئافره تيزم- ميژوو تيكۆشان بو مافى په كسان له باشوورى كوردستان ١٩١٨-٢٠١٨- چاپخانهى شه هاب، چاپى په كه م.
١٣. قادر، هيو (١٩٩٧)، ئەو پياوهى له توپه بووندا جوانه، چ په كه م، گۆڤارى ره هه نند، ستۆكهۆلم.
١٤. گيدنز، ئەنتۆنى (٢٠٠٩)، وه رگيرانى: هسه ن ئەحمەد مسته فا، كۆمه لئاسى، چاپخانهى ئاراس، چاپى په كه م، ههولێر.

سەرچاوه عه ره بيه كان

١٥. الجميل، انطون (٢٠١٢)، الجوع والمجاعات، مؤسسة هندواي للتعليم والثقافة، القاهرة
١٦. الرمانى، د. زيد بن محمد (٢٠٠٣)، اقتصاد الجوع-تقارير و دراسات، مكتبة الرشد، رياض.
١٧. آل سعود، سارة بنت عبدالمحسن بن عبدالله لاي جلوي (٢٠٠٠)، المرأة المسلمة و الظلم الاجتماعي المعاصر، مكتبة الملك فهد الوطنية اثناء النشر، الدمام.
١٨. تروش، حسين، (٢٠١٥) الخطاب الشعري عند محمود درويش، دراسة موضوعاتية، جامعة سطيف ٢، جزائر.
١٩. حسن، عبدالكريم، (١٩٩٠) المنهج الموضوعي نظرية و تطبيق، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، الطبعة الأولى، بيروت، لبنان.
٢٠. عبدالنور، جبور (١٩٨٤)، المعجم الادبي، دار العلم للملايين، ط٢، لبنان، بيروت.
٢١. علوش، سعيد (١٩٨٩)، النقد الموضوعاتي، شركة بابل للنشر والطباعة، ط١، الرباط، المغرب.
٢٢. كرينويل، إديث (١٩٩٣)، عصر البنيوية، ترجمة: جابر عصفور، دار سعاد الصباح، ط١، الكويت.
٢٣. كولو، ميشيل (١٩٩٧)، النقد الموضوعاتي، ت: د. غسان السيد، مجلة الاداب الأجنبية، عدد (٩٣)، اتحاد كتاب العرب، دمشق.
٢٤. مجموعة من الكتاب، ترجمة: د. رضوان ظاها (١٩٩٧)، مدخل الى مناهج النقد الادبي، عالم المعرفة، الكويت.
٢٥. مور لاپيه، فرانسيس- كولينز، جوزيف، ترجمة: احمد حسان (١٩٨٣)، صناعة الجوع، عالم المعرفة، كويت.
٢٦. وهبه، مجدي - المهندس، كامل (١٩٨٤) معجم المصطلحات العربية في اللغة والادب، مكتبة لبنان، بيروت.

المجلة

٢٧. النعيمى، د. هادي صالح رمضان - الجباري، چنار عبدالقادر احمد (٢٠١٠)، قلق المستقبل لدى المدرسات المتأخرات عن الزواج في مركز محافظة كركوك، مجلة التربية و العلم، المجلد ١٧، العدد ٣.

أطروحة ماجستير و دكتوراه

٢٨. عبدلي، محمد سعيد (٢٠٠٣)، البنية الموضوعاتية في عوالم نجمة لكاتب ياسين، أطروحة الدكتوراه، جامعة الجزائر.
٢٩. خزندهار (١٩٩٢) نارين جمال عبدالقادر (١٩٩٢)، أسر الأرامل دراسة ميدانية في مدينة بغداد، جامعة بغداد، كلية الاداب، درجة

الماجستیر.

نامه‌ی ماسته‌ر

٣٠. عبدالکریم، دلان عثمان، (٢٠١٤) تیم له کورته چیرۆکی کوردیدا، سالانی (١٩٩١-٢٠٠٠ز) نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سلیمانی.

سه‌رچاوه‌ی فارسی

٣١. داد، سیما (٢٠٠٨)، فرهنگ اصطلاحات ادبی، چاپ دید آور، چاپ سوم، تهران.

گۆڤار

٣٢. سلیمان، هه‌زار فهقی (٢٠١٥/٦/٥)، تیمای (سه‌ر) وه‌ک مه‌دلووێکی بی شکۆ له نیوان وه‌سل و فیراقی مه‌عشووقدا لای مه‌حوی، گ: رمان، ژ (٢١٧).

سه‌رچاوه ئینگلیزییه‌کان

33. J.A.cuddon (2006). Dictionary of Literary Terms & Literary theory, Hafez press, Tehran.
34. John peck and Martin Coyle (2007). Literary Terms and Criticism, Payk publisher, Tehran.
35. Weber Jean-Paul(1963). Domaines thématiques. Paris, éditions Gallimard.
36. Werner, Sollors(1993). The return of Thematic Criticism, Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, London. England.

الملخص

التيمة في قصص (شيرزاد حسن) قصص (الأخوات، الأرملة، حي الفزاعات) نموذجاً

هذا البحث يختص بدراسة النقد التيماتيك، إن موضوع التيمة له حضور كبير في العديد من الدراسات و النقد في الادب الاوروي والنقد العربي الحديث، في السنوات الاخيرة أولى النقاد الاكتراد الاهتمام بهذا الموضوع. إن موضوع التيمة يلعب دوراً رئيسياً في دراسة النقد الادبي وذلك في إيجاد و الكشف عن الفكرة الرئيسية للنص الادبي. تكمن أهمية البحث في انه لحد الان نقاد الكرد اكايمييا لم يهتموا كما يجب بهذا الموضوع، ولذلك يمكن القول ان هذا البحث باب جديد للنقد الادب الكردى. يتكون هذا البحث من مقدمة و فصلين. الفصل الاول يتكون من ثلاثة محاور، المحور الاول يعرض باختصار مصطلح التيمة و المحور الثاني يتضمن تعريف لمصطلح التيمة، وفي المحور الثالث نستعرض المفاهيم الثلاثة (العانس، إضطهاد المرأة، الجوع)، وفي الفصل الثاني بثلاثة محاور نعرض التيمة في قصص (شيرزاد حسن) قصص ((الأخوات، الأرملة، حي الفزاعات) نموذجاً.

الكلمات الدالة: تيمة، القصة، العانس، الفكرة الرئيسية، إضطهاد المرأة.

Abstract

Theme in Sherzad Hassan's stories with the example of the story (Sisters, Widow, Scarecrow Neighbourhood)

This research is titled *Theme in Sherzad Hassan's stories with the example of the story(Sisters, Widow, Scarecrow Neighbourhood)*. Theme is obviously present in much of the research and criticism of new European and Arabic literature Kurdish critics have paid great attention to it in years. The term theme plays a major criticism in revealing and finding the main idea of a literary text. This research consists of an introduction and two parts. The first section consists of three chapters. In the first chapter briefly describes the term theme in terms of linguistic. The second chapter describes the definition of the term. In the third chapter, we discussed the three concepts of themes (the spinster, the oppression of Women, and hunger). And in the second section which is practical, titled the theme of Sherzad Hassan's stories with the example of the story(Sisters, Widow, Scarecrow Neighbourhood), With three of axes are discussed and researched.

Keywords: theme, story, spinster, the main idea, oppression of women